

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО
ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ, БОРАЧКА
И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА

Број: 500-01-7/2/2020-09

Датум 15.04.2020. године

Немањина 22-26

Београд

Законом о државним и другим празницима у Републици Србији („Службени гласник РС”, бр. 43/01, 101/07 и 92/11) прописано је да се не ради у дане верских празника који се празнују у Републици Србији. Међутим, државни и други органи, привредна друштва и други облици организовања за обављање делатности или услуга, чија је природа делатности таква да би због прекида обављања такве делатности, односно услуга настале штетне последице за грађане и државу, дужни су да у складу са законом и прописима донесеним на основу закона, обезбеде непрекидно обављање делатности, односно услуга и у дане државних и верских празника који се празнују у Републици Србији.

Законом о социјалној заштити и подзаконским актима за његово спровођење прописано је да је пружалац услуге дужан да свој рад организује на начин да омогући доступност услуга свима онима којима су оне потребне и то двадесет четири часа дневно.

Од 16. марта 2020. године на снази је ванредно стање, па је потребно организацију рада центара за социјални рад прилагодити и овој ситуацији ради обезбеђивања доступности услуга.

ИНСТРУКЦИЈА ДИРЕКТОРИМА УСТАНОВА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ ЗА
СМЕШТАЈ КОРИСНИКА И ОРГАНИЗАЦИЈА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ ЗА
ПРУЖАЊЕ УСЛУГЕ ДОМСКОГ СМЕШТАЈА

Директори су дужни да организују рад установе тако да се обезбеди доступност услуга у складу са Законом о социјалној заштити и подзаконским актима за његово спровођење на начин што ће направити распоред рада запослених у дане Васкршњих празника почев од Великог петка закључно са другим даном Васкрса, примењујући одредбе Закона о раду, које се односе на дужину и распоред радног времена и прековременог рада, као одредбе Закона о социјалној заштити, Правилника о ближим условима и стандардима за пружање услуга социјалне заштите који се односи на начин организације рада пружаоца услуге и Уредбе о организовању рада установа социјалне заштите за смештај корисника и организација социјалне заштите за пружање услуга домског смештаја за време ванредног стања.

Напомињемо да су установе социјалне заштите за смештај корисника и организација социјалне заштите за пружање услуге домског смештаја на територији Републике Србије, код којих је у складу са чланом 4. Уредбе, надлежна епидемиолошка служба издала налог да се мера изолације корисника и запослених, који су били у контакту са оболелим, дужне да мере изолације корисника и запослених, реализују у оквиру установе социјалне заштите за смештај корисника, односно организације социјалне заштите за пружање услуге домског смештаја.

У Београду, 15.4.2020. године

МИНИСТАР
Зоран Ђорђевић

УРЕДБА О ОРГАНИЗОВАЊУ РАДА УСТАНОВА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ ЗА
СМЕШТАЈ КОРИСНИКА И ОРГАНИЗАЦИЈА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ ЗА
ПРУЖАЊЕ УСЛУГЕ ДОМСКОГ СМЕШТАЈА ЗА ВРЕМЕ ВАНРЕДНОГ СТАЊА

"Службени гласник РС", број 54 од 10. априла 2020.

Члан 1.

Овом уредбом уређује се посебан начин и организација рада установа социјалне заштите за смештај корисника и организација социјалне заштите за пружање услуге домског смештаја на територији Републике Србије (у даљем тексту: установа) у случају појаве заразне болести COVID-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 за време ванредног стања.

Ова уредба односи се на све установе социјалне заштите за смештај корисника и организације социјалне заштите за пружање услуге домског смештаја, чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, као и на установе за смештај корисника, чији је оснивач друго правно и физичко лице.

Члан 2.

У случају појаве заразне болести COVID-19 изазване вирусом SARS-CoV-2 код корисника или запосленог, односно радно ангажованог (у даљем тексту: оболели) у установи, исти се одмах упућује на лечење у здравствену установу, која је одређена актима надлежних органа за пријем и збрињавање тих лица, под условима и на начин којим се спречава преношење заразних болести, по стручно методолошком упутству завода за јавно здравље основаног за територију Републике Србије.

У случају из става 1. овог члана, остали корисници, као и запослени, односно радно ангажовани остају у оквиру установе, у изолацији 14 дана.

Члан 3.

Ако се у установи, у току изолације, појави нови случај заразне болести COVID-19 изазване вирусом SARS-CoV-2, оболели се упућује на лечење на начин из члана 2. став 1. ове уредбе, а изолација лица из члана 2. став 2. ове уредбе продужава се за још 14 дана.

Директори установа дужни су да воде рачуна о структуралним стандардима у погледу кадровских услова за пружање услуге у смислу прописа о социјалној заштити.

Члан 4.

Надлежна епидемиолошка служба издаје налог да се мера изолације корисника и запослених, који су били у контакту са оболелим, реализује у оквиру установе социјалне заштите за смештај корисника, односно организације социјалне заштите за пружање услуге домског смештаја.

Директори установа дужни су да запосленима и радно ангажованима, током трајања изолације обезбеде поштовање радног времена, дневног и недељног одмора, у складу са законом.

Запослени и радно ангажовани ван радног времена (одмор) користе у оквиру установе.

Директори су дужни да истакну распоред радног времена.

Директори установа дужни су да обезбеде да запослени и радно ангажовани, без накнаде, имају три obroка дневно, смештај у установи, као и да у установи за време одмора бораве одвојено од корисника, током трајања изолације.

ЗАКОН О ДРЖАВНИМ И ДРУГИМ ПРАЗНИЦИМА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ („Службени гласник РС”, бр. 43/01, 101/07 и 92/11)

Члан 3.

У дане државних и верских празника који се празнују у Републици Србији не раде државни и други органи, привредна друштва и други облици организовања за обављање делатности или услуга, осим на Дан победе који се празнује радно.

Државни и други органи, привредна друштва и други облици организовања за обављање делатности или услуга дужни су да, у складу са законом и прописима донесеним на основу закона, обезбеде непрекидно обављање делатности, односно услуга и у дане државних и верских празника који се празнују у Републици Србији ако би због прекида обављања делатности, односно услуга настале штетне последице за грађане и државу.

Привредна друштва и други облици организовања за обављање делатности или услуга чија природа делатности, односно технологија процеса рада захтева непрекидан рад, могу да раде и у дане државних и верских празника који се празнују у Републици Србији.

ЗАКОН О РАДУ

(„Службени гласник РС”, бр. 24/05, 61/05, 54/9, 32/3, 75/17 - УС, 113/17, 95/18 -
Аутентично тумачење)

Члан 50.

Радно време је временски период у коме је запослени дужан, односно расположив да обавља послове према налозима послодавца, на месту где се послови обављају, у складу са законом.

Запослени и послодавац могу се споразумети да један период радног времена у оквиру уговореног радног времена запослени послове обавља од куће.

Радним временом не сматра се време у коме је запослени приправан да се одазове на позив послодавца да обавља послове ако се укаже таква потреба, при чему се запослени не налази на месту где се његови послови обављају, у складу са законом.

Време приправности и висина накнаде за исту уређује се законом, општим актом или уговором о раду.

Време које запослени у току приправности проведе у обављању послова по позиву послодавца сматра се радним временом.

Члан 51.

Пуно радно време износи 40 часова недељно, ако овим законом није друкчије одређено.

Општим актом може да се утврди да пуно радно време буде краће од 40 часова недељно, али не краће од 36 часова недељно.

Запослени из става 2. овог члана остварује сва права из радног односа као да ради са пуним радним временом.

Непуно радно време, у смислу овог закона, јесте радно време краће од пуног радног времена.

4. Прековремени рад

Члан 53.

На захтев послодавца, запослени је дужан да ради дуже од пуног радног времена у случају више силе, изненадног повећања обима посла и у другим случајевима када је неопходно да се у одређеном року заврши посао који није планиран (у даљем тексту: прековремени рад).

Прековремени рад не може да траје дуже од осам часова недељно.

Запослени не може да ради дуже од 12 часова дневно укључујући и прековремени рад.

Запосленом који ради на пословима на којима је уведено скраћено радно време у складу са чланом 52. овог закона не може да се одреди прековремени рад на тим пословима, ако законом није друкчије одређено.

Члан 54.

Дежурство у здравственим установама, као прековремени рад, уређује се посебним законом.

5. Распоред радног времена

Члан 55.

Радна недеља траје, по правилу, пет радних дана.

Распоред радног времена у оквиру радне недеље утврђује послодавац.

Радни дан, по правилу, траје осам часова.

Послодавац код кога се рад обавља у сменама, ноћу или кад природа посла и организација рада то захтева – радну недељу и распоред радног времена може да организује на други начин.

Ако природа посла и организација рада дозвољава, почетак и завршетак радног времена може се утврдити, односно уговорити у одређеном временском интервалу (клизно радно време).

Послодавац је дужан да води дневну евиденцију о прековременом раду запослених.

Члан 56.

Послодавац је дужан да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена најмање пет дана унапред, осим у случају увођења прековременог рада.

Изузетно послодавац може да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена у краћем року од пет дана, али не краћем од 48 часова унапред у случају потребе посла услед наступања непредвиђених околности.

Код послодавца код кога је рад организован у сменама или то захтева организација рада, пуно или непуно радно време запосленог не мора бити распоређено једнако по радним недељама, већ се утврђује као просечно недељно радно време на месечном нивоу.

У случају из става 3. овог члана, запослени може да ради најдуже 12 часова дневно, односно 48 часова недељно укључујући и прековремени рад.

ЗАКОН О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ

(„Службени гласник РС”, број 24/11)

Распоред рада, радно време и социјална заштита за време штрајка

Члан 147.

Распоред рада, почетак и завршетак радног времена установе социјалне заштите, односно пружаоца услуга социјалне заштите утврђује се зависно од врсте услуге коју пружа, а у складу с потребама корисника и организацијом рада.

Распоред рада, почетак и завршетак радног времена установе социјалне заштите, односно овлашћеног пружаоца услуга социјалне заштите утврђује оснивач уз сагласност наручиоца услуге.

За време штрајка установа социјалне заштите, односно пружалац услуга социјалне заштите дужан је да, зависно од врсте услуге коју пружа, обезбеди минимум процеса рада који обухвата пружање услуга неодложне интервенције, збрињавање, надзор, негу и исхрану корисника на смештају, као и друге неодложне потребе корисника.

Минимум процеса рада за време штрајка утврђује оснивач установе социјалне заштите, односно директор пружаоца услуга социјалне заштите, у складу са законом, а за установе социјалне заштите чији је оснивач Република Србија минимум процеса рада за време штрајка утврђује министар надлежан за социјалну заштиту, по прибављеном мишљењу репрезентативног синдиката.

Приправност и рад по позиву

Члан 148.

У центру за социјални рад приправност је посебан облик рада ван радног времена код којег запослени мора бити стално доступан (у приправности) да би, ако затреба, извршио неодложну интервенцију.

План приправности доноси директор центра за социјални рад.

Запослени за време приправности имају право на увећану зараду у висини утврђеној општим актом и уговором о раду, а најмање – за сваки сат приправности у висини 10 % вредности радног сата основне зараде.

Запосленом који је за време приправности позван да изврши неодложну интервенцију време ефективног рада по позиву рачуна се и исплаћује као прековремени рад.

Увећање зараде по основу прековременог рада искључује увећање по основу приправности за исти период.

Радне обавезе

Члан 149.

Запослени у установи социјалне заштите односно код пружаоца услуга социјалне заштите дужан је да извршава радне обавезе утврђене овим законом и другим актом у складу са законом.

Радна дисциплина

Члан 150.

У установи социјалне заштите односно код пружаоца услуга социјалне заштите негују се односи међусобног разумевања и уважавања запослених, корисника, чланова породице и законских заступника корисника.

Запослени има обавезу да својим радом и укупним понашањем доприноси развијању позитивне атмосфере у установи социјалне заштите односно код пружаоца услуга социјалне заштите.

Запослени је, током обављања својих послова, дужан да поштује радну дисциплину и правила понашања утврђена колективним уговором односно општим актом послодавца.

Правила понашања запослених

Члан 151.

У установи социјалне заштите, односно код пружаоца услуга социјалне заштите запосленом је забрањен сваки облик насиља над корисником, физичко, емоционално и сексуално злостављање, искориштавање корисника, злоупотреба поверења или моћи коју ужива у односу на корисника, занемаривање корисника и друга поступања која нарушавају здравље и достојанство корисника и развоја детета.

Поступање супротно забранама из става 1. овог члана сматра се повредом радне обавезе запосленог у смислу закона којим се уређује рад.

Министар надлежан за социјалну заштиту ближе одређује шта се сматра забрањеним поступањем у смислу става 1. овог члана.

Правне последице непоштовања радне дисциплине и правила понашања

Члан 152.

За кршење радних обавеза, непоштовање радне дисциплине и правила понашања запослени сноси правне последице утврђене законом, колективним уговором и општим актом послодавца.

ПРАВИЛНИК О БЛИЖИМ УСЛОВИМА И СТАНДАРДИМА ЗА ПРУЖАЊЕ
УСЛУГА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

(„Службени гласник РС”, бр. 42/013, 89/18 и 73/19)

Члан 11.

Пружалац услуга које су корисницима доступне двадесет четири часа дневно организује дневни рад, ноћни рад и рад у сменама, у складу са прописом о раду.